

هانی بن عروه

هانی بن عروه بن الفضاض بن عمران مرادی یکی از بزرگان کوفه و رئیس بنی مراد و از یاوران نزدیک امیرمؤمنان بود.

هانی بن عروه بن الفضاض بن عمران مرادی یکی از بزرگان کوفه و رئیس بنی مراد و از یاوران نزدیک امیرمؤمنان بود. هنگامی که مسلم بن عقیل از طرف امام حسین علیه السلام به کوفه آمد، هانی کمک‌های زیادی به او کرد و خانه‌اش پناهگاه اصحاب مسلم و محل جمع‌آوری سپاه شد.

عبیدالله بن زیاد به جست‌وجوی مسلم بن عقیل پرداخت. وی در خانه هانی بن عروه پنهان شده بود.

ابن زیاد همیشه هانی را بزرگ می‌داشت و به او احترام می‌گذاشت. هنگامی که این خبر به او رسید سخت خشمگین شد و هانی را نزد خود خواند و وی را سرزنش کرد. هانی ابتدا انکار و سپس اعتراف کرد؛ اما از تسلیم مسلم به عبیدالله سرباز زد. در نتیجه ابن زیاد وی را دستگیر کرد و با این که رئیس قبیله بود، او را بر زمین کشیدند و بردند. اگر یکی از رؤسای قبایل نیز با استبداد و خشونت ابن زیاد مخالفت می‌کرد، افراد قبیله‌اش جرأت حمایت از او را نداشتند.

سرانجام به دستور ابن زیاد، هانی بن عروه را به همراه مسلم بن عقیل، روز هشتم ذیحجه سال 60 هجری، در دارالاماره کوفه گردن زدند و اجساد آنان را از بالای بام به زیر انداختند.

پس از شهادت مسلم و هانی، قبیله مذحج از عبیدالله اجازه گرفته و آن دو را در کنار دارالاماره به خاک سپردند. بنا به برخی نقل‌ها، پیکر هانی چند روز بر زمین ماند تا اینکه همسر میثم تمار شبانه که همه خواب بودند، آن را به خانه برد و نیمه شب، جسد هانی را در کنار مسجد کوفه به خاک سپرد.

خبر شهادت مسلم و هانی در بین راه کوفه در محلی به نام « ذات عرق » به امام حسین علیه السلام رسید؛ در حالی که آن حضرت همراه خانواده به سوی کوفه در حرکت بود.

منابع:

تاریخ طبری، ج 4، ص 273؛

مروج الذهب، ج 3، ص 59؛

الفتوح، ج 5، ص 120؛

اعلام زرکلی، ج 2، ص 51